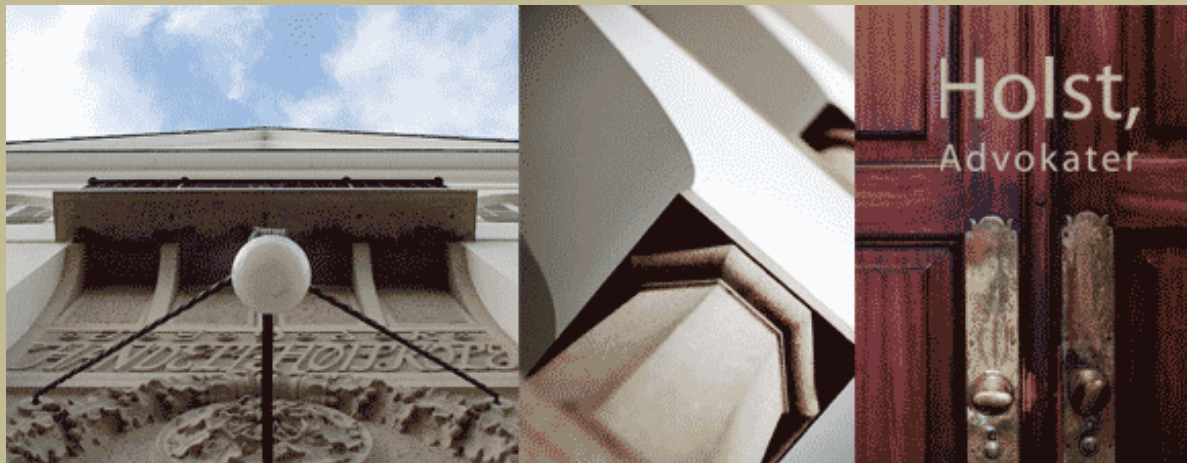

ERFA - Årsagssammenhæng bevisførelse - Arbejdsskadestyrelsens udtalelse

[Vestre Landsrets dom af 8. maj 2014](#)

Vestre Landsret stadfæstede den 8. maj 2014 [Retten i Aarhus' dom af 10. august 2011](#), jf. [ERFA-orientering af 26. august 2011](#).

Som det fremgår af denne ERFA-orientering, omhandlede sagen de erstatningsretlige følger efter en frontalkollision, hvor den kvindelige fører krævede erstatning for nedsat erhvervsevne med henvisning til nakkeforstuvningsrelaterede gener.

Akutsymptomerne var beskedne ("lidt ondt i nakken, ...") og hun genoptog arbejdet i en periode. Arbejdsskadestyrelsen havde vurderet erhvervsevnetabet til 35 % med henvisning til fleksjobbevilling samt kvindens "selvafprøvning" blandt andet i en pilatesvirksomhed, manden havde etableret til hende.

De i sagen indhentede speciallægeerklæringer støttede en årsagssammenhæng, men den ene fandt det påfaldende, at der var helt naturlig bevægelighed i nakken, hvilket angiveligt var usædvanligt.

Sidstnævnte bekræftede Retslægerådet med en tilføjelse om, at fri bevægelighed ikke udelukkede en årsagsmæssig sammenhæng. Retslægerådet fandt, at de angivne gener kunne være forårsaget af færdselsuheldet, men de blev ikke vurderet som varige.

Retslægerådet var forelagt tre spørgsmål, der gik specifikt på gener angivet i forbindelse med tre konkrete lægebesøg, og Retslægerådet havde med et kort "nej" afvist en sammenhæng. Landsretten havde videre henvist til, at gener som angivet var almindelige i den danske befolkning, hvilket vi fik lejlighed til at dokumentere både med Sundhedsstyrelsens publikation "Den Nationale Sundhedsprofil 2010" og "Den Nationale Sundhedsprofil 2013" udgivet her i foråret.

Under ankesagen fik appellantent tilladelse til at indhente en supplerende udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen. Denne blev udarbejdet af styrelsens faglige konsulent, der fastholdt den oprindelige vurdering, idet man fandt det "sandsynligt", at kvinden på grund af skadens følger ikke kan arbejde på fuld tid, og at hun har skånehensyn i forhold til nakkebelastende arbejdsfunktioner. Det kunne ikke bevæge Arbejdsskadestyrelsen, at Retslægerådet havde udtalt, at en årsagssammenhæng med kognitive gener ikke sås fastslået alene på baggrund af anamnesticke angivelser.

Som det fremgår af landsrettens præmisser, fastslår disse blot lakonisk, at Arbejdsskadestyrelsens udtalelse ikke kunne føre til et andet resultat.

Kommentar

Som anført i ovennævnte ERFA-orientering vedrørende byretsdommen, er dommen udtryk for, at der stilles konsistente beviskrav i sager om påstået årsagssammenhæng. Der foreligger efterhånden utallige afgørelser, der viser, at Retslægerådets udtalelser om årsagssammenhæng har en overordentlig stor autoritet, og Arbejdsskadestyrelsens begrundelse for en antagelse om årsagssammenhæng synes at bekræfte, at man der anvender noget mere lempelige beviskrav, idet det her angiveligt er tilstrækkeligt, at en årsagssammenhæng er sandsynliggjort, hvor beviskravene ved domstolene, som det antydes i Lærebog i Erstatningsret, 7. udgave, s. 290, er et krav om etablering af en "klar sandsynlighedsovervægt". Det må vel efterhånden forventes, at Arbejdsskadestyrelsen indretter sine bevisvurderinger efter de mange anvisninger, der er kommet fra domstolene.

Hvis du har spørgsmål, er du velkommen til at kontakte mig.

Med venlig hilsen
Holst, Advokater

Jens Andersen-Møller
Partner

| T, 8934 0000 | Dir, 8934 1166 | M, 3010 2229 |
| E, jam@holst-law.com |

Holst, Advokater	Hans Broges Gade 2	8100 Aarhus C
T, 8934 0000	F, 8934 0001	
info@holst-law.com	www.holst-law.com	

[Frameld dig denne e-mail-liste](#)